

งานวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE
วิทยาลัยอาชีวศึกษามักดีพัฒนชยการและเทคโนโลยี

ของ

นางภาชีนี ทุงโพธิ์ตระกูล

วิทยาลัยอาชีวศึกษามักดีพัฒนชยการและเทคโนโลยี

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือจากนักเรียนในระดับชั้น ปวช. 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน รวมทั้งฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยที่ได้ให้การสนับสนุนให้คุณครู ทำการวิจัยเพื่อให้เล็งเห็นถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณ
ไว้ ณ โอกาสนี้

นางภาชีนี พุ่งโพธิ์ตระกูล
ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี

แนวคิด/ทฤษฎี	3
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร	6
กลุ่มตัวอย่าง	6
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล	6
การรวบรวมข้อมูล	6
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	7

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	8
----------------------	---

บทที่ 5 สรุปอภิปรายข้อเสนอแนะ

สรุป	11
อภิปรายผล	11
ข้อเสนอแนะ	12

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE
ชื่อผู้วิจัย	นางภาชีนี หุ่นโพธิ์ตระกูล
ตำแหน่ง	ครู
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษธุรกิจ) มหาลัษราชภัฏกำแพงเพชร
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษากักตพณิชยการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาสรรษา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055-716459 มือถือ 064-5831945
ปีที่ทำการวิจัย	ปีการศึกษา 2562
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามแนวคิดของเทรเกอร์พาร์คเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา,แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ,แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ฉบับ และ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย มีดำเนินการดังนี้ คือ นำผลคะแนนสอบแต่ละช่วงเวลา มาบันทึกผลไว้เป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาหรือต้องการปรับปรุงวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE คะแนนด้านทักษะการฟัง-พูด ช่วงคะแนน 0-12 ได้คะแนนสูงขึ้น 28% ช่วงคะแนน 13-20 คะแนนสูงขึ้น 28% คะแนนด้านทักษะการอ่าน ช่วงคะแนน 0-5 ได้คะแนนสูงขึ้น 2% ช่วงคะแนน 6-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 26% คะแนน ด้านทักษะการเขียน ช่วงคะแนน 0-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 43% ช่วงคะแนน 11-20 ได้คะแนนสูงขึ้น 43%

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กันในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ 2544:1) ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแทบทุกประเทศในโลกเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคติ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้า ทางวิทยาการใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความจำเป็นและเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ให้มีทักษะพื้นฐานในการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถติดต่อสื่อสารกับสังคมโลกได้อย่างถูกต้องตามลักษณะสังคมและวัฒนธรรม ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ พัฒนาภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ ตลอดจนสามารถถ่ายทอด วัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ (กรมวิชาการ. 2540 : 1-2) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (leanercentered) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้การจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดคือ การจัดที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีความรู้ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ได้จริงในปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิดด้วยกันแต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอนช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์หรือ กรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อจากนี้จะเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ความคิดทั้งสามนี้จะช่วยครูผู้สอนในการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนการคัดเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนการเลือกสื่อการเรียนรู้เพื่อช่วยให้การสอนของตนเองมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ.2544 : 105-106)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (The concentrated language encounter) เป็นวิธีการที่สามารถแก้ไขแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เนื่องจากการสอนวิธีนี้เป็นการสอน ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผ่านประสบการณ์ตรงทุกด้านของทักษะภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ของสิ่งที่เรียนเน้นให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีระบบระเบียบ และเกิดความสามัคคีกัน ภายในกลุ่มการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอาศัยหลักการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้สอนต้องการสื่อความหมายซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางภาษาและความคิดรวบยอดนี้เป็นกลไกที่ทำให้ผู้เรียนมีการรับรู้และ

การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

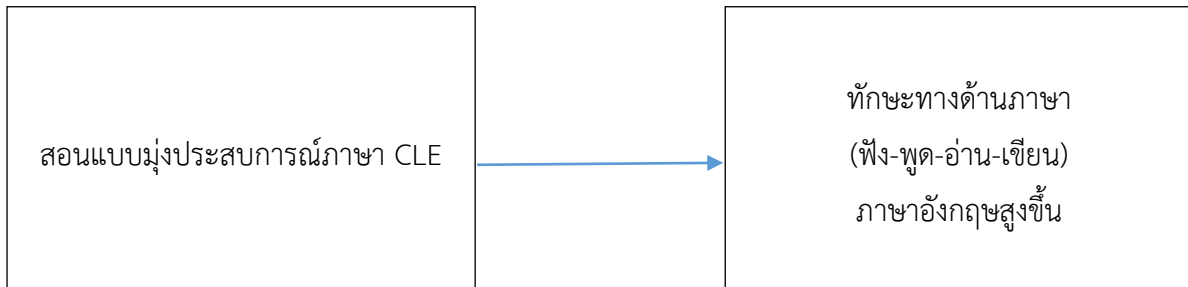
วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้พณิชยการและเทคโนโลยี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา CLE

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ หมายถึง กรบวนการเรียนรู้ทางด้านภาษาที่เรียนรู้จากส่วนรวมไปหา ส่วนย่อยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้มีโอกาส ฝึกทักษะ ทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นของการเรียนรู้ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน เน้นกระบวนการกลุ่ม และการบูรณาการที่สอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) ครูอ่าน เล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง 2) ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านเรื่องและแสดง บทบาทสมมติ 3) เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน 4) ทำหนังสือเล่มใหญ่ 5) เล่นเกม หรือกิจกรรมเสริมภาษาอื่น ๆ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแปลความ การขยายความ การตีความ และการสรุปความ เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้าง วิชาภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานขาย หลังจากนักเรียนได้เรียน จบเนื้อหาสาระแล้วตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ทำแบบฝึกหัดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษ เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยพัฒนาและหาคุณภาพ

3. การพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง ลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการแปลความ การขยายความ การตีความ และการสรุปความ เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ พนักงานขาย

บทที่ 2

แนวคิด/ทฤษฎี

การสนทนาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ (Lighthouse Literacy Project Through Concentrated Language Encounter Instruction) เป็นความร่วมมือของมศว.องค์การโรตารีสากลและกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ว่างานวิจัยชิ้นนี้เป็นกระบวนการเรียนการสอนด้านภาษา เพื่อมุ่งเน้นการรู้หนังสือให้กับคนไทยและคนต่างประเทศกว่า 10 ประเทศ อันได้แก่ ลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บังคลาเทศ เนปาล อินเดีย แอฟริกาใต้ บราซิล ตุรกี อียิปต์ มุ่งเน้นไปในกลุ่มผู้เรียนหลายวัย ตั้งแต่เด็กนักเรียนนักศึกษาและผู้ใหญ่ ยังเรียนอยู่ในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นเด็กที่เรียนในระบบการศึกษาพิเศษ ซึ่งซึ่งมีความผิดปกติทางการได้ยินและการมองเห็นผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกายพิการแขนขา และเด็กออทิสติก ตลอดถึงเด็กเร่ร่อนขณะประเทศญี่ปุ่นกำลังสนใจวิธีการรู้หนังสือแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ภาษาอย่างมากแม้ประเทศญี่ปุ่นจะไม่มี ปัญหาทางการรู้หนังสือแต่เขาต้องการเรียนรู้ ศึกษาวิธีการนี้เพื่อนำไปใช้กับการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างภาษาอังกฤษให้กับประชาชนญี่ปุ่น

“การเรียนรู้หนังสือด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ภาษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่สอง ที่สาม กระบวนการทางภาษาด้วยกระบวนการทางความคิดของตนเองใช้หลักการทางสมองเป็นหลักควบคู่ไปกับศักยภาพส่วนตัวที่เรียกว่าพหุปัญญาและใช้จิตวิทยาหลายด้านเข้ามาร่วมสิ่งสำคัญเด็กได้ค้นคว้าลงมือปฏิบัติทางภาษาด้วยตัวเองการสอนในลักษณะนี้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เมื่อได้เรียนรู้ด้วยวิธีการนี้จะสนุกและอยากเรียนรู้งานวิจัยที่เราดำเนินการนั้นได้มุ่งเน้นไปที่เด็กหรือผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือหรือรู้บ้างตลอดถึงการบางคนรู้ภาษาแม่แล้ว ต้องการจะก้าวหน้าในภาษาที่สองการสอนให้เด็กหรือผู้ใหญ่คนหนึ่งรู้ภาษานั้นเราเน้นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก อย่างเด็กเร่ร่อนหรือผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือตลอดถึงเด็กที่เรียนอยู่ในโรงเรียน กิจกรรมที่ใช้ได้ผลคือ การฝึกอาชีพหรือวิชาชีพเป็นหลัก เข้ามาสอนภาษา การสอนภาษาด้วยกิจกรรมที่ทำอยู่ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาของตัวเองของเขาเอง เขาจะได้คิดการมุ่งเน้นให้คนรู้หนังสือด้วยวิธีการนี้ใช้เวลาไม่มากนัก ถ้าเป็นภาษาแม่หรือภาษาประจำชาติอื่น ๆ ใช้เวลาเพียงแค่ 3 เดือนและต้องเรียนรู้ภาษาผ่านกิจกรรม 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถ้าเป็นภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ อาจจะเป็นภาษาที่สอง ที่สามของคนที่ต้องใช้เวลา 6 เดือนและต้องเรียน 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่สำหรับบางคนที่มีการเพิ่มจำนวนชั่วโมงให้มากขึ้นก็จะใช้เวลาในการเรียนสั้นลง”

รศ.ดร.เสาวลักษณ์ กล่าวอีกว่า แม้ มศว จะทำงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จและได้รับการยอมรับจากประเทศต่าง ๆ หากแต่ในสังคมไทยยังไม่สนใจโดยเฉพาะรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการเอง (ศธ.) ก็ไม่เอาจริงเอาจริงเราจะเห็นว่า การรู้หนังสือการรู้หนังสือของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนในภาษาที่สองอย่างภาษาอังกฤษเด็กไทยก็ยิ่งสื่อสารไม่รู้เรื่องเรียนในโรงเรียน 5-6 ปีก็ยังใช้ไม่ได้ เพราะผู้เรียนไม่ได้เรียนและนำไปใช้จริงอย่างที่เขายากจะใช้ ทุกวันนี้การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาที่สองไม่ได้ เพราะผู้เรียนถูกตีกรอบให้เรียนมากเกินไปถูกบังคับให้เรียนในเรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนไม่ได้อยากเรียนในหัวข้อที่ถูกกำหนดให้เรียน เขาจึงไม่สนใจ การเรียนภาษาคือการสร้างงานหรือสร้างประสบการณ์ของตัวเองขึ้นมาให้ได้ทุกวันไม่ใช่เรียนกันแต่ในตำราเรียนแบบท่องจำ เด็กหรือผู้เรียนจะเป็นผู้คิดเองว่าเขาจะใช้ภาษาเพื่ออะไรแล้ว เขาจะใช้ภาษาด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องเรียนโดยการท่องจำ

เสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ (2556 : 18-23) สรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา (Concentrated Language encounter หรือ CLE) ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านและครูผู้สอนภาษาหลายคน อาทิ เกรย์(Gray) , วอร์คเกอร์ (Walker) และ ดอร์ (Dore) จากประเทศออสเตรเลีย เมื่อต้นปี ค.ศ.1980 ได้เริ่มมีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเตรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนย่านชานเมืองแอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ธ เทร์ริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเตรเกอร์ พาร์ค ได้ริเริ่มจัดโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค เนื่องจากพบว่าการจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพ ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และยังไม่สามารถแก้ปัญหาทางภาษาของนักเรียนในโรงเรียนที่ให้เป็นที่น่าพอใจสาเหตุของปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากนักเรียน ประมาณร้อยละ 90 ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมือง ซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านพักชั่วคราวและตามบริเวณชุมชนแออัดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจนนักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีประสบการณ์การอ่าน และเขียนน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาบริบท (Context) ที่จัดไว้ในหนังสือที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารที่ช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตน

ครูผู้สอนภาษาในโรงเรียนเตรเกอร์พาร์ค ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว ได้ กระทำกันหลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและการเรียนของนักเรียน จากผลการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆเหล่านี้เองทำให้กลุ่มผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านั้นตกลงใจจัดวางเป้าหมายและโครงสร้างการสอนภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น โดยให้การเรียนรู้ภาษาได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้านหรือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของโครงการเตรเกอร์พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีจากนั้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนประสบความสำเร็จ และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

สำหรับประเทศไทย ได้มีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เดือนสิงหาคม พ.ศ.2527 โดยวอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และการเรียนรู้ทางการอ่าน บาร์ทเล็ท ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของมหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา บริสเบน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และเสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าวและได้รับการสนับสนุนจาก อารี สันทรวี ซึ่งขณะนั้น ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยผลการทดลองประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาการฟัง และการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบเรียนละ 20 นาที) หนังสือที่เลือกมาใช้ในการทดลอง คือ “A Little Red Hen” ผลที่พบปรากฏว่า มีระดับค่อนข้างยากสำหรับเด็กเริ่มเรียน แต่นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม เด็กยังสามารถจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้ การทดลองและวิจัยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิชาภาษาอังกฤษ

ยังคงดำเนินต่อมาโดยใช้หนังสืออ่านประเภทต่าง ๆ ผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

ในปี พ.ศ.2528 ได้เริ่มประชุมปฏิบัติการหนังสือวิชาภาษาไทยสำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาทดลองสอนวิชาภาษาไทยในเดือนพฤศจิกายนพ.ศ. 2525 ผลการทดลองการสอนปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านเขียนฟังและพูดเรื่องที่อ่านได้เร็วเป็นที่น่าพอใจนักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน

เสาวลักษณ์รัตนวิซซ์ (2556 : 19-20) ได้สรุปจากผลการทดลองดังกล่าวทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทยวอล์คเกอร์ (Walker) จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยไปยังโรตารีสากลและได้รับอนุมัติให้ดำเนินการเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการโรงเรียนนำร่องนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่านเขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่า นักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่านและสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มประมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่องการพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้วมูลนิธิโรตารีอย่างโรตารีสากลได้อนุมัติเงินทุน สนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาการตั้งตั้งแต่ปี.ศ.2531 - 2535 เป็นเงินงบประมาณ 17 ล้านบาทแก่ ประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วอล์คเกอร์ บาร์ทเลท และเสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์ (1984) ได้ทำการทดลองการสอนภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ประถมนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ คำพูด และ บทสนทนาจากหนังสือได้นาน

มะลิวรรณ จันทพุ่ม (2542) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิจบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 60 คน ใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตาม คู่มือครูมีความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากักตี่พณิชยการและเทคโนโลยี ผู้วิจัยได้นำเสนอ
การดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากร

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1
สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษากักตี่พณิชยการและเทคโนโลยี จำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษากักตี่พณิชยการและเทคโนโลยี
อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ในระดับชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ฉบับ
4. ตัวเล็อก จำนวน 50 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดำเนินการดังนี้

นำผลคะแนนสอบแต่ละช่วงเวลา มาบันทึกผลไว้เป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนา
หรือต้องการปรับปรุง วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับโดยใช้แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ตรวจผลการทดสอบ และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ข้อมูลที่ใช้	เครื่องมือเก็บข้อมูล
คะแนนจากการทดสอบการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ก่อน-หลัง การเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)	แบบบันทึกคะแนนการทดสอบความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ก่อน-หลังการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ผลการทดสอบหาประสิทธิภาพโดยการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ตารางที่ 1 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ก่อนการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 25	คะแนนที่ได้ (0-12)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (13-25)	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33					
การฟัง-พูด		25	22	66.66	11	33.33

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-12 มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 และคะแนน 13-25 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 2 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ก่อนการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 25	คะแนนที่ได้ (0-12)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (13-25)	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33					
การอ่าน		10	23	69.69	10	30.30

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-5 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.69 และคะแนน 5-10 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน ก่อนการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 25	คะแนนที่ได้ (0-12)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (13-25)	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33					
การเขียน		20	28	84.84	5	15.15

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน ก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-10 มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 84.84 และคะแนน 10-20 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ตารางที่ 4 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด หลังการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 25	คะแนนที่ได้ (0-12)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (13-25)	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33					
การฟัง-พูด		25	13	39.39	20	60.60

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-12 มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 39.39 และคะแนน 13-25 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.60 ซึ่งเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน หลังการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 25	คะแนนที่ได้ (0-5)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้ (5-10)	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33					
การอ่าน		10	15	45.45	18	54.54

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-5 มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 และคะแนน 5-10 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 54.54 ซึ่งเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

ตารางที่ 6 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน หลังการทดลอง

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาการบัญชี	33	25				
การเขียน		20	14	42.42	19	57.57

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียนในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยระดับคะแนน 0-10 มีจำนวน 154คน คิดเป็นร้อยละ 42.42 และคะแนน 11-20 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.57 ซึ่งเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

ค่าเฉลี่ยที่ได้

ทักษะการฟัง-พูด

หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ช่วงคะแนน 0-12 ได้คะแนนสูงขึ้น 28% ช่วงคะแนน 13-20 ได้คะแนนสูงขึ้น 28%

ทักษะการอ่าน

หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ช่วงคะแนน 0-5 ได้คะแนนสูงขึ้น 2% ช่วงคะแนน 6-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 26%

ทักษะการเขียน

หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)

ช่วงคะแนน 0-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 438% ช่วงคะแนน 11-20 ได้คะแนนสูงขึ้น 43%

บทที่ 5

สรุปอภิปรายข้อเสนอแนะ

สรุป

1. ทักษะการฟัง-พูด หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)
ช่วงคะแนน 0-12 ได้คะแนนสูงขึ้น 28% ช่วงคะแนน 13-20 ได้คะแนนสูงขึ้น 28%
2. ทักษะการอ่าน หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)
ช่วงคะแนน 0-5 ได้คะแนนสูงขึ้น 2% ช่วงคะแนน 6-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 26%
3. ทักษะการเขียน หลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE)
ช่วงคะแนน 0-10 ได้คะแนนสูงขึ้น 438% ช่วงคะแนน 11-20 ได้คะแนนสูงขึ้น 43%

อภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษารัถกิติพิชญการและเทคโนโลยี โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (CLE) พบว่า

1. ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาการสอนภาษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนแบบบูรณาการทั้งทักษะการฟัง-พูด การอ่านและการเขียน โดยเริ่มจากการอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายทำความเข้าใจเรื่องที่ทำร่วมกันโดยในขั้นตอนที่ 1 และในขั้นตอนที่ 2 ครูเชื่อมโยงเรื่องเข้าสู่เรื่องของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ และได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมของตนที่ได้ประสบมาในขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเพื่อร่วมกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการเขียนฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ประยุกต์และดัดแปลงความคิดให้เข้ากับเพื่อนในกลุ่มและทำให้เกิดการทำงานร่วมกันในกลุ่มนักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์และความเป็นประชาธิปไตย รู้จักความสามัคคีในการทำงานร่วมกับคนอื่นในขั้นที่ 4 ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความคิดวิเคราะห์วิเคราะห์มากขึ้นเนื่องจากผู้เรียนต้องอภิปรายและวิเคราะห์อรรถลักษณะทางภาษาที่เขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองเขียน ในขั้นที่ 3 และขั้นที่ 5 เป็นการทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อฝึก ทบทวนและย้ำความแม่นยำตามอรรถลักษณะทางภาษา ซึ่งจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษายิ่งขึ้น ในขั้นที่ 1 โดยเกมในการจัดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานไม่มีความกดดันรู้สึกผ่อนคลายในการปฏิบัติกิจกรรมมากยิ่งขึ้นจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 5 ขั้นตอนมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยความมั่นใจตามบริบทภาษา และตามศักยภาพของตนเองต่าง ๆ ได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอัจฉรา (2537) ที่ว่าการสอนภาษาปัจจุบันเน้นความหมายเชิงปฏิบัตินิยม ซึ่งเกิดจากการที่ภาษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้สื่อสารและการบริบทแวดล้อมและเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมภาษาด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเสาวลักษณ์ (2550) สุภัทรา (2532) และสุมิตรา (2539) ที่ว่าการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสามารถฝึกกิจกรรมภาษาในด้านการฟัง-พูด การอ่าน และการเขียนโดยครูมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่มีการจัดกิจกรรมทางการเรียนรู้ภาษาโดยผ่านประสบการณ์ตรงทุกด้านของผู้เรียนใช้ทักษะภาษาที่มีหลักการ มีกระบวนการการดำเนินกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจนตามลำดับเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพตามความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายและสามารถสนทนาโต้ตอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเจอร์มีแฮมเมอร์ (Harmer, 1991) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องโดยใช้ไวยากรณ์สรุปความซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดทางภาษาเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความจากบริบททางภาษาในแต่ละกาลและเทศะต่าง ๆ และเป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนโดยการสื่อความหมายด้วยการใช้เสียงและการใช้ตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาดังนั้นการพัฒนาทางภาษาจึงเป็นไปตามธรรมชาติทั้งทางด้านการฟัง-พูด การอ่านและการเขียนซึ่งการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่เกิดขึ้น สถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติ

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีการวัดผลที่ใช้การทดลองเชิงปฏิบัติการ (Pragmatic test) ซึ่งเป็นการวัดผลที่มีลักษณะไม่เป็นทางการผู้สอนสามารถประเมินผลผู้เรียนได้ตลอดทุกขั้นตอนการสอนโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมและสามารถวัดความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนโดยการสังเกตการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียนวิธีการวัดผลลักษณะนี้ยังสามารถทำให้ผู้เรียนทราบถึงพัฒนาการทางภาษาของตนเองและหาโอกาสแก้ไขได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในขั้นตอนการสอน ผู้สอนอาจนำเทปบันทึกเสียงหรือโปรแกรมนำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์มาเสนอเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษา และรูปแบบการสอนใหม่ ๆ ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น
2. ในขณะที่ดำเนินการสอนทุกขั้นตอนผู้สอนมีความพยายามและอดทนในการรอคอยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงผู้สอนควรใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและรู้สึกประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรม
3. กิจกรรมทางภาษาที่ให้ผู้เรียนฝึกเพื่อทบทวนความแม่นยำ ควรมีความหลากหลายไม่ซ้ำจำเจ

